

Γνώμες

Πρώτα ο Πολίτης

Η Παιδεία στο περιθώριο

Διενεργούνται, αυτές τις μέρες, οι εκλογές των πρυτανικών αρχών σε όλα τα Ανώτατα Ιδρύματα της χώρας. Και δεν δίνεται από τα ΜΜΕ η ελάχιστη πληροφόρηση, λες και πρόκειται για την εκλογή διοικητικού συμβουλίου στον Πολιτιστικό Σύλλογο της Ανω και Κάτω Παρδαλίτσας!

Λες και δεν έχουν καμία γενικότερη σημασία αλλά γίνονται μόνον και μόνον για να βρεθούν τέσσερις πανεπιστημιακοί να αναλάβουν τη διεκπεραίωση των πανεπιστημιακών υποθέσεων.

Σε τόσο σκοτεινή περίοδο έχουμε πέντε που ακόμη και ο μόνος δρόμος -της μάθησης, της γνώσης, της έρευνας- που θα μπορούσε να μας βγάλει από τα οικτρά αδιέξοδα στα οποία έχουμε εμπλακεί, είναι σαν μην αφορά κανέναν.

ΑΚΟΥΣΑ όλον τον τελευταίο χρόνο να τίθεται μετ' επιτάσεως από τα ΜΜΕ -αντιλαμβάνονται το χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης ως ένα απέραντο συγκρουσιακό πεδίο ανάμεσα σε αστυνόμους, κουκουλοφόρους και λοιπές δυνάμεις μπαχαλάκηδων- ότι το μέγα ζήτημα είναι το άσυλο. Πού έχουν νυκτωθεί!

Πατί το θέμα του ασύλου έχει διευθετηθεί από το νομοθέτη. Χρειάζεται μόνον πρυτανική αρχή που δεν φοβάται να αναλάβει ευθύνες που της αναλογούν. Τίποτε περισσότερο.

ΜΑΚΑΡΙ το πανεπιστήμιο να είχε επιλύσει ΟΛΑ τα άλλα λιμνάζοντα προβλήματα και να του έμενε η διαχείριση του ασύλου.

Να είχε λυθεί το πρόβλημα του διοικητικού προσωπικού, όταν οι πάσης φύσεως εργολάβοι λυμνίζονται τα κονδύλια, προσφέροντας «υπαλλήλους» που ενώ δουλεύουν σε θέσεις ευθύνης, εμφανίζονται ως «καθαρίστριες», εισπράττοντας τον ανάλογο βασικό μισθό. Να είχε βρεθεί λύση για το πρόβλημα των κτιριακών υπο-

ANNA ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΕΑ
apanagiotaarea@e-typos.com

δομών. Κάθε χρόνο η κυβέρνηση -η όποια!- στέλνει στα Ανώτατα Ιδρύματα χιλιάδες φοιτητές αλλά δεν στέλνει και τις ανάλογες... καρέκλες για να καθίσουν!

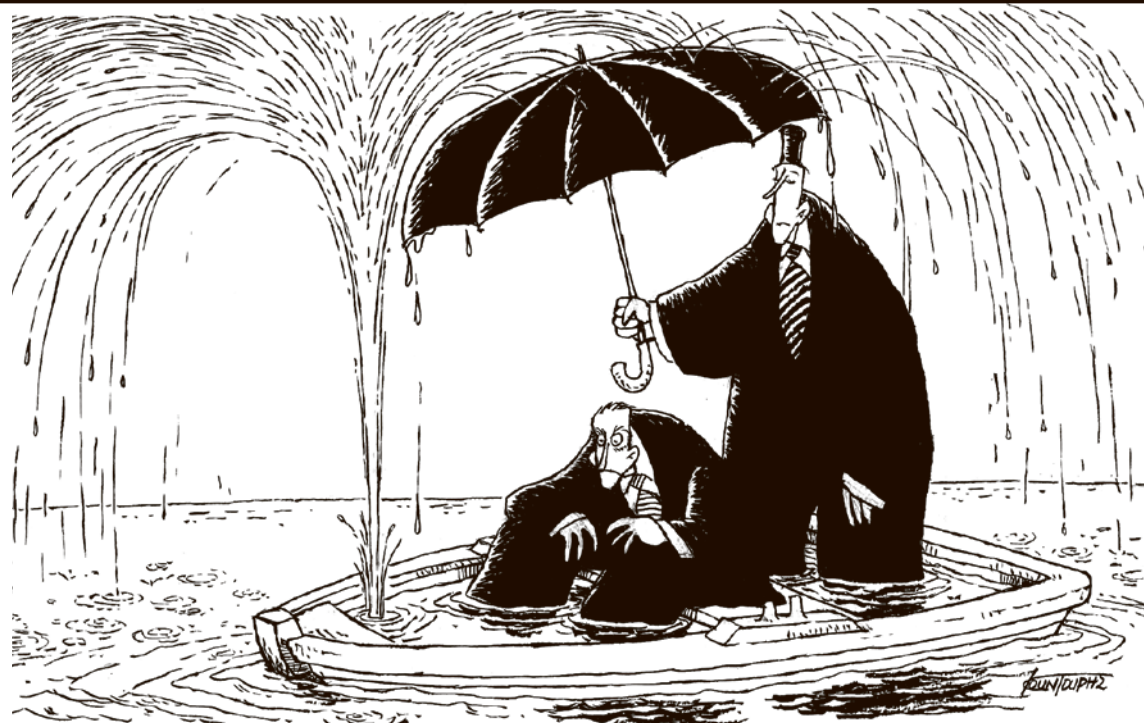
Δεν προβλέπει και τις ανάλογες ευπρεπείς αίθουσες διδασκαλίας.

ΔΕΝ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ με τα ανάλογα μέλη διδακτικού προσωπικού, αν πράγματι ήθελε να μην προσφέρεται γλώση μαζική αλλά έρευνα και καλλιέργεια και ενσυνείδητη παιδεία.

Αν είχε σχεδιαστεί και το σύστημα των βιβλιοθηκών που να μπορούν οι φοιτητές, σε συνθήκες ευπρέπειας όπως απαιτεί η ενασχόληση με το βιβλίο, να εργαστούν και να ετοιμαστούν για να αντιμετωπίσουν το δικό τους αύριο, που όμως είναι απόλυτα συνηφασμένο με το αύριο της Ελλάδας.

ΚΙ ΑΝ ΟΛΑ τα προηγούμενα ήταν η καθημερινή μας πρακτική και η πανεπιστημιακή κοινότητα ένωθε την αγάπη και το σεβασμό της Πολιτείας για το έργο της, τότε είναι απολύτως βέβαιο -λόγω του ακαδημαϊκού φιλότιμου και της ακαδημαϊκής υπερηφάνειας της ότι ετοιμάζει τις επόμενες γενιές- αιτήματα όπως ο γλίσχος μισθός ή τα ανύπαρκτα επιδόματα θα έμπαιναν στην τελευταία θέση. Τι κρίμα!

Αυτές τις μέρες διεξάγονται εκλογές για την ανάδειξη πρυτάνεων. Ακούσατε κάτι στα ΜΜΕ;

Του ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ

Επιτέλους! Η Γερμανία βάζει φρένο στους κερδοσκόπους των CDS

Η επιβολή περιορισμών στις «γυμνές» τοποθετήσεις σε συμβόλαια ασφάλισης κινδύνου (Credit Default Swaps, CDS) από τη γερμανική ηγεσία έχει προκαλέσει μία διεθνοποιημένη διχογνωμία πάνω στην καταλληλότητα αυτών των περιοριστικών μέτρων. Από τη μία οι πρωταγωνιστές της αγοράς που αντιλαμβάνονται τέτοιου είδους παρεμβατισμούς ως εμπόδια στην ομαλή λειτουργία των αγορών και από την άλλη οι κρατικοί φορείς που βλέπουν ότι ένα μέρος από την εθνική κυριαρχία ξεφεύγει από τον έλεγχό τους. Είναι αυτή η γερμανική πρωτοβουλία προς τη σωστή κατεύθυνση;

ΤΑ CDS ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ σύμφωνα με τα οποία ο αγοραστής αποκτά έναντι ασφαλιστρού (premium) προστασία ενάντια στον κίνδυνο ο εκδότης ενός ομολόγου να αδυνατεί να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του. Η προφανής χρήση των CDS, δηλαδή η προστασία, δεν είναι και η μοναδική. Τα συμβόλαια αυτά δίνουν τη δυνατότητα κερδοσκοπίας πάνω στην πιστοληπτική ικανότητα κρατών και εταιριών που έχουν εκδώσει ομόλογα. Τη δυνατότητα αυτή ευνοεί το γεγονός ότι δεν υφίσταται (μέχρι πρότινος τουλάχιστον) κανένας κανονισμός σχετικά με το ασφαλισμό συμφέρον για την αγορά αυτής της ασφάλισης. Ο καθένας δηλαδή μπορεί να αγοράσει προστασία ενάντια στη χρεοκοπία μιας χώρας ή μιας εταιρίας μέσω των CDS, χωρίς να χρειάζεται να έχει απαραίτητα στην κατοχή του ομόλογα της. Το ύψος των ασφαλιστρών αυτών των συμβολαίων μεταβάλλεται σχεδόν κα-

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΑΝΘΡΩΠΕΛΟΣ*
manthropelos@gmail.com

θημερινά και έτσι ο αγοραστής της προστασίας μπορεί μετέπειτα να την πουλήσει κερδίζοντας μια ενδεχόμενη αύξηση στα ασφάλιστρα. Διατίθεται, με άλλα λόγια, ένας απλός, φτηνός και εύχρηστος τρόπος πονταρίσματος στο ενδεχόμενο χρεοκοπίας ενός εκδότη μιας ομολογίας.

ΑΣΦΑΛΩΣ ΤΟ ΣΠΕΚΟΥΛΑΡΙΣΜΑ πάνω στην πιστοληπτική ικανότητα μεγάλων εταιριών δεν είναι και δεν θα πρέπει να θεωρείται κατακριτέο. Οι εκτιμήσεις για τις μεταβολές στο επίπεδο πιστοληπτικής ικανότητας των εταιριών αποτελούν άλλωστε μέρος ενός διευρυμένου επενδυτικού περιβάλλοντος. Όμως σοβαρές ενστάσεις εγείρονται στα αποτελέσματα που έχει η ανεξέλεγκτη κερδοσκοπική συμπεριφορά πάνω σε κρατικά ομόλογα, που καταλαμβάνουν μάλιστα και το μεγαλύτερο μερίδιο των αγορών αυτών (ενδεικτικό είναι ότι από τις δέκα μεγαλύτερες σε όγκο ανοικτές θέσεις στην παγκόσμια αγορά των CDS οι επτά αφορούν κρατικά ομόλογα). Το μέγεθος της αγοράς αυτής είναι μεν περιορισμένο σε σχέση με την αγορά ομολόγων, αλλά όμως και αρκετό ώστε να επηρεάζει τόσο την ψυχολογία της αγοράς όσο και την εξαγωγή συμπερασμάτων για την αγορά των αντίστοιχων ομολόγων αλλά και την εκτίμηση της οικονομικής κατάστασης των χωρών-εκδοτών τους. Το κυριότερο παράδειγμα είναι βέβαια η περιβόητη πιθανότητα χρεοκοπίας μιας χώρας, που δεν εξάγεται άμεσα

από τις δανειακές της υποχρεώσεις, τις αναπτυξιακές της δυνατότητες και τη γενικότερη οικονομικο-πολιτική της κατάσταση, αλλά έμμεσα από την τιμή που «έκλεισε» το αντίστοιχο CDS.

ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ λοιπόν ότι η έλλειψη περιοριστικών κανόνων στις «γυμνές» τοποθετήσεις πάνω στα CDS κρατικών ομολόγων δίνει στους μεγάλους κερδοσκοπικούς παίκτες τη δυνατότητα όχι μόνο να δανειζούν ευάλωτες χώρες με επιτόκια που θα έχουν οι ίδιοι έμμεσα επηρεάσει αλλά και να καθορίζουν την εκτιμώμενη πιστοληπτική ικανότητα των χωρών αυτών μέσω ευκαιριακών κερδοσκοπικών κινήσεων. Αυτές οι πρακτικές είναι δυνατόν να επιφέρουν οδυνηρές επιπτώσεις στο δημόσιο χρέος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την οικονομική και κατ' επέκταση την κοινωνική πολιτική που θα αναγκαστεί να ακολουθήσει η αντίστοιχη κυβέρνηση. Το θέμα των CDS πάνω σε κρατικά ομόλογα έχει δυναμικά μεγάλη κοινωνική επίδραση για να αφεθεί στα χέρια μη κρατικών φορέων και η αποτελεσματική διευθέτησή του θα πρέπει να τεθεί σε άμεση προτεραιότητα. Από ένα σημείο και μετά το ζήτημα έχει έντονο κοινωνικό αντίκτυπο και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί αναλόγως.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ επομένως να μην είναι θετικό ότι η μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης φαίνεται διατεθειμένη να σπρώξει χειρόφρενο στην κερδοσκοπική χρήση των CDS κρατικών ομολόγων.

*Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Τέξας στο Οστιν